

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/686/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3612203690
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3612203690.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa BL C. debt, s.r.o., so sídlom A., M. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpeného Advokátskou kanceláriou B. - M., s.r.o., so sídlom A., M. XX, J. XX XXX XXX, proti odporcovi Q. C., bytom Q. M. XX, t. č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníkom Y. H., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Partizánske, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Skalica, Petrovská 10, IČO: 42 264 154, zastúpeného JUDr. Jozefom Kempom, advokátom so sídlom Chorvátsky Grob, Námestie Josipa Andriča 1, o zaplatenie 302,19 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 16. mája 2013, č.k. 6C/156/2012-66, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku o priznaní náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi **p o t v r d z u j e .**

Vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 53,24 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 49,19 Eur od 12.08.2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 4,05 Eur od 12.09.2009 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľa zaviazal nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania v sume 39,99 Eur, k rukám jeho právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempa, advokáta, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení uviedol, že navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 302,19 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 49,19 Eur od 12.08.2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 4,05 Eur od 12.09.2009 do zaplatenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 248,95 Eur od 12.06.2010 do zaplatenia do zaplatenia a trovami konania. Súd prvého stupňa vykonaním dokazovania zistil, že zmluvou o pripojení zo dňa 17.05.2005 v znení jej dodatku zo dňa 11.03.2009 sa právny predchodca navrhovateľa zaviazal poskytovať odporcovi služby spojené s využívaním verejnej mobilnej rádiatelefontnej siete. Právny predchodca navrhovateľa predal odporcovi mobilný telefón Sony Ericsson T303i za cenu 1 Eur. Medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcom bola v zmluve o pripojení dohodnutá pre prípad porušenia zmluvných povinností zo strany odporcu zmluvná pokuta vo výške 248,95 Eur. Doba viazanosti bola dojednaná na 24 mesiacov. Podľa Cenníka mobilných telefónov za marec 2009 hodnota mobilného telefónu Sony Ericsson T303i predstavovala 99 Eur. Právny predchodca navrhovateľa vystavil odporcovi za poskytnuté služby faktúru č. 7906904876, splatnú dňa 11.08.2009 na sumu 49,19 Eur, faktúru č. 7907929412, splatnú dňa 11.09.2009 na sumu 4,05 Eur, faktúru č. 7005000741 a dňa 22.05.2010 faktúru, splatnú dňa 11.06.2010 na sumu 248,95 Eur, ktorá predstavuje faktúru za neuhradenú zmluvnú pokutu. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.12.2011 spoločnosť Slovak Telekom, a.s., IČO: 35 763 469, so sídlom Karadžičova 10, Bratislava ako postupca postúpil predmetnú pohľadávku voči odporcovi na navrhovateľa - postupníka. V časti, v ktorej sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 53,24 Eur, ktorá

predstavuje dlh odporcu voči navrhovateľovi z neuhradených faktúr vystavených za poskytovanie služieb verejnej mobilnej rádiatelefontnej siete, považoval súd prvého stupňa návrh za dôvodný. Navrhovateľ preukázal existenciu svojej pohľadávky voči odporcovi za služby poskytnuté jeho právnym predchodcom ako i výšku tejto pohľadávky listinnými dôkazmi - zmluvou a jej dodatkom a vystavenými faktúrami. Tvrdenie navrhovateľa, že faktúry vystavené právnym predchodcom navrhovateľa za poskytnuté služby odporca riadne a včas neplatil, neboli v konaní ničím vyvrátené. Na základe uvedených skutočností súd odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 53,24 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 49,19 Eur od 12.08.2009 do zaplataenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 4,05 Eur od 12.09.2009 do zaplataenia v zmysle § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. Návrh, v časti, v ktorej sa navrhovateľ voči odporcovi domáhal zaplataenia zmluvnej pokuty, sumy 248,95 Eur s príslušenstvom (ako neprijateľnej zmluvnej podmienky), vzhľadom na spotrebiteľskú povahu predmetnej zmluvy, súd prvého stupňa zamietol. Odporcovi, ktorý bol v konaní v pomerne väčšej časti úspešný, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnil. O náhrade trov konania vedľajšieho účastníka na strane odporcu rozhodol súd v zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že mu priznal voči navrhovateľovi trovy konania vo výške 39,99 Eur (64,86 % z uplatnených trov konania 61,74 Eur), za dva úkony právnej služby, a to príprava a prevzatie vecí sumu 23,24 Eur, podanie návrhu na súd sumu 23,24 Eur a 2x režijný paušál á 7,63 Eur. Náhrada trov konania bola vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznaná z dôvodu úspechu vo veci, keď účelne a úspešne bránil v tomto konaní práva odporcu, na strane ktorého do konania vstúpil.

Proti tomuto rozsudku, a to len výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Mal za to, že trovy právneho zastúpenia, ktoré sú súčasťou trov konania, a ktoré si uplatňuje vedľajší účastník neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva. V tejto súvislosti poukázal na uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 25.04.2012, sp. zn. 17Co/91/2012, Krajského súdu v Bratislave zo dňa 19.06.2013, sp. zn. 5Co/375/2013. Uviedol, že vedľajší účastník je v tomto prípade združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov. Združenie, ktorého hlavnou náplňou jeho činnosti je ochrana spotrebiteľov, má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam už tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv združenie naplňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, či už v súdnom alebo správnom konaní. Dané združenie by malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. Tým, že vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva, že odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním. V uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Z uvedeného vznikajú pochybnosti o účelnosti a dôvodoch vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Podľa názoru navrhovateľa ide len o hromadný vstup združení na ochranu spotrebiteľa, ako vedľajšieho účastníka do súdnych konaní, pričom vstupujú do sporov automaticky zastúpené právnym zástupcom bez toho, aby vopred vedeli o konkrétnych okolnostiach sporu. Je potom otázne, či je účelom vstupu do konaní ochrana spotrebiteľa alebo zisk, ktorý vznikne z priznaných trov konania. Navrhol, aby odvolací súd v napadnutej časti rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi konania na strane odporcu trovy konania neprizná a zaviazá vedľajšieho účastníka nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania.

Opatrovník a vedľajší účastník sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadřili.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania v napadnutej časti (vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi) podľa § 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p., a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal proti odporcovi vydania platobného rozkazu na zaplataenie sumy 302,19 Eur, spolu s úrokom vo výške 9 % ročne zo sumy 49,19 Eur od 12.08.2009 do zaplataenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 4,05 Eur od 12.09.2009 do zaplataenia, vo výške 9 % ročne zo sumy 248,95 Eur od 12.06.2010 do zaplataenia a náhrady trov konania. Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 53,24 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 49,19 Eur od 12.08.2009 do zaplataenia, vo výške 9 %

ročne zo sumy 4,05 Eur od 12.09.2009 do zaplataenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol. Odporcovi, ktorý bol v konaní v pomerne väčšej časti úspešný, náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si ich náhradu neuplatnil. Vedľajšiemu účastníkovi priznal podľa § 142 ods. 2 O.s.p. právo na pomernú náhradu trov konania vo výške 39,99 Eur (64,86 % z uplatnených trov konania 61,74 Eur), na úhradu ktorých zaviazal navrhovateľa. Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi vo výške 39,99 Eur.

V občianskom súdnom konaní sa o náhrade trov konania rozhoduje podľa zásady zodpovednosti za výsledok alebo zodpovednosti za zavinenie alebo za náhodu.

Ust. § 142 O.s.p. upravuje rozhodovanie o náhrade trov konania podľa miery úspechu účastníka v konaní. Je založené na zásade zodpovednosti za výsledok alebo na zásade úspechu ako základnom princípe určujúcom, ktorý z účastníkov v konečnom dôsledku poniesie ťarchu všetkých súdnych trov. Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V posudzovanej veci navrhovateľ nespochybňuje pomerný úspech vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní. Namietá, že trovy vedľajšieho účastníka nezodpovedajú účelnému bráneniu uplatňovaného práva.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom k tomuto zákonnému ustanoveniu je zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov. Pokiaľ teda spory majú povahu sporov spotrebiteľských, môže sa konania zúčastniť na strane spotrebiteľa právnická osoba, ktorou je združenie podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. v znení neskorších predpisov. OZ právna pomoc spotrebiteľom má oprávnenie v tomto spore vystupovať ako vedľajší účastník na strane odporcu, a keďže podľa ust. § 93 ods. 2 O.s.p. účasť v konaní mu je umožnená zákonom, nemusí preukazovať ani právny záujem na výsledku sporu.

V danom prípade sa odvolací súd stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý uložil navrhovateľovi, ktorý bol v konaní menej úspešný (35,14 % čistý úspech), zaplatiť pomerné trovy konania vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ako rovnocennému účastníkovi konania, pretože sa jednalo o konanie, do ktorého vstúpil v záujme ochrany spotrebiteľa (odporcu), čím mu v prípade pomerného úspechu v tomto konaní nemožno uprieť právo na náhradu pomerných trov konania, keďže vedľajší účastník bol zastúpený advokátom. Z ust. § 93 ods. 4 veta prvá O.s.p. totiž vyplýva, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Možno preto súhlasiť s názorom súdu prvého stupňa, že vedľajší účastník má právo na právnu pomoc, ktorú je možné v rámci občianskeho súdneho konania zabezpečiť prostredníctvom právneho zastúpenia advokátom, a potom aj právo na náhradu trov konania (prípadne pomernú náhradu trov konania), v prípade, ak toto právo vznikne tomu účastníkovi, ktorého v konaní podporuje. Neobstojí preto argumentácia navrhovateľa, že vedľajší účastník je združenie založené za účelom ochrany spotrebiteľov a má zákonom priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, keďže nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Neobstojí ani argumentácia, že vedľajší účastník neposkytoval ochranu práv odporcovi ako spotrebiteľovi, odporcovi neposkytol pomoc pri ochrane jeho práv ako spotrebiteľa, keďže v uvedenom prípade poskytol odporcovi právnu pomoc advokát, za služby ktorého žiada vedľajší účastník priznať trovy právneho zastúpenia. Pokiaľ ide o namietanú účelnosť trov konania, odvolací súd sa nestotožňuje s námietkami navrhovateľa, že vedľajší účastník

vo svojej právnej argumentácii poukázal iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej moci, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Pokiaľ aj vedľajší účastník vo svojej argumentácii používa argumenty vychádzajúce zo súdnej praxe, Občiansky súdny poriadok takýto spôsob obrany nevylučuje. Nemožno prehliadnuť, že aj navrhovateľ v obdobných právnych sporoch na uplatnenie svojho práva používa rovnakú argumentáciu, čo je odvolaciemu súdu známe z úradnej činnosti.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, vo výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko si ich neuplantil.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.